

DOTEK

**Kde se léčí
duše...**

str. 4–5

2021

**Rozhovor s manažerkou
ošetřovatelské péče**

str. 10–11

**S internistou
o „královně medicíny“**

str. 14

**Nahlédněte do provozu
nemocniční prádelny**

str. 16–17

Úvodní slovo

Vážený čtenáři,

letos 31. prosince to bude 7 let od doby, kdy se krajské nemocnice spojily do jedné akciové společnosti pod název Nemocnice Pardubického kraje (NPK). Poslední dva roky jsou v našich nemocnicích ve znamení boje s covidem-19, přesto se nám za dobu naší existence podařila řada věcí. Nemocnice zažívají obrovský stavební boom, rostou nové budovy, investuje se do nových technologií i do komfortu pro naše pacienty a rozšiřuje spektrum služeb. Řada našich pracovišť patří mezi oborovou špičku a všechna se věnují svým pacientům s maximální péčí. Abyste i vy zůstali v kontaktu s tím, co se v nemocnicích děje, připravili jsme pro vás jako vánoční dárek nový nemocniční časopis Dotek.

Letošní rok se nám podařilo dokončit a uvést do provozu jedno z nejmodernějších pracovišť v Česku, novou budovu psychiatrie v Pardubické nemocnici. O tom, jak v našich nemocnicích léčíme lidskou duši, si tak můžete přečíst v rubrice Téma čísla. Zajímá vás, jak vidí proměnu královny medicíny, za kterou je považována interna, lékař s třicetiletou praxí? Odpověď najdete v článku na straně 14. Věděli jste, že zájem o kožní ambulance roste a že v naší nemocnici léčíme lupénku s využitím biologické léčby? Nemocnice však nejsou jen kliniky, oddělení nebo ambulance, ale především personál, který zde pracuje. V běžném denním kontaktu býváte se zdravotníky, o naše pacienty se však stará i řada nezdravotnických profesí, na straně 16 tak najdete článek, který vám poodhalí provoz nemocniční prádelny a prozradí, jaká tajemství čas od času vydá nemocniční prádlo.

Přeji vám zajímavé čtení, a protože se blíží konec roku, dovoluji mi, abych vám popřál klidné vánoční svátky a do nového roku především pevné zdraví.

MUDr. Tomáš Gottvald, MHA
generální ředitel Nemocnice Pardubického kraje

OBSAH

**Kde se léčí
nemocné duše**
str. 4–5

**O ošetřovatelské péči
s její manažerkou**
str. 10–11

**Interna jako krásný
základní obor**
str. 14

**Rozhovor s primářem
psychiatrie**
str. 6–7

**Vzdělávání v našich
nemocnicích**
str. 11

**Ze zákulisí nemocnice:
prádelna**
str. 16–17

**Dětská sestra
Ženou regionu**
str. 9

**Obory Nemocnice
Pardubického kraje: kožní**
str. 12–13

**Nemocnice mají nové
vybavení**
str. 18

Sledujte nás na sociálních sítích

Aktuální informace z našich nemocnic naleznete také na facebookovém profilu Nemocnice Pardubického kraje, videa pak našem YouTube kanále.

Nemocnice v pořadu O zdraví

Novinky, zajímavá témata, rozhovory s odborníky. To všechno můžete každý měsíc najít v televizním magazínu O zdraví, který připravuje Východočeská televize. Všechny díly pořadu jsou k dispozici na odkazu

<https://vzpravy.cz/porady/o-zdravi>

DOTEK, časopis Nemocnice Pardubického kraje
Datum vydání: 20. prosince 2021 | Ročník 4, číslo 1
registrace MK ČR E 23333 | **adresa redakce:**
Nemocnice Pardubického kraje, a. s., Kyjevská 44,
532 03 Pardubice | **šéfredaktor:** Kateřina Semrádová (sem),
editor: Karolína Frýdová (kfr), **redakce:**
Tomáš Dvořák (td), Martina Louvarová (mlr)
Grafická úprava: Petr Scháněl | **Foto:** Tomáš
Kubelka, archiv Nemocnice Pardubického kraje
Vydavatel: Nemocnice Pardubického kraje, a. s.,
Kyjevská 44, 532 03 Pardubice, IČ 27520536

www.nempk.cz

I nemocnou duši je potřeba léčit.

Nový psychiatrický pavilon k tomu dopomůže

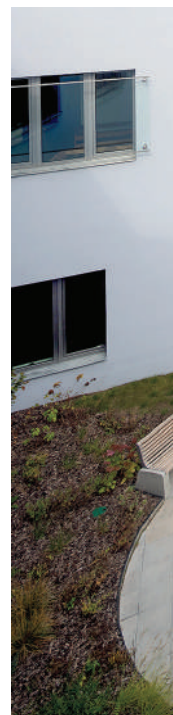
Nejen tělo, ale i nemocnou duši je potřeba léčit. Lidská psychika má různá tajemná zákoutí a v úzkých se může lehce ocitnout také člověk, který zatím žádnými psychickými problémy netrpěl. Když se pak do takové situace dostane, je důležité si přiznat, že na všechno nemusí stačit sám a je dobré raději vyhledat pomoc odborníků.

Právě duševní choroby představují pro vyspělé společnosti 21. století velkou zátěž. V roce 2030 by mohly být dokonce větším problémem než kardiovaskulární a onkologická onemocnění, a potřeba důstojného zázemí pro psychiatrickou péči tak stále stoupá. Pardubická nemocnice od podzimu letošního roku takové zázemí má. Po téměř sedmdesáti letech se zdejší psychiatrické oddělení dočkalo nového, moderního pavilonu.

Dokonalý opak dosavadních prostor

Potřeba samostatných prostor pro psychia-

trickou péči v Pardubické nemocnici vyvstala již v době, kdy zde vzniklo psychiatrické oddělení, tedy v roce 1953. Tehdy byla psychiatrie umístěna do prostor trojřadového pavilonu, který však měl být pouze provizorním řešením. Toto provizorium nakonec trvalo až do současnosti... Nový pavilon, jehož výstavba trvala dva roky a který byl slavnostně otevřen v září 2021, je dokonalým opakem dosavadních prostor. Pacienti i personál nyní mohou využívat moderní a důstojné prostředí, jehož součástí jsou nejen pokoje a ambulance, ale i společenská nebo přednášková místnost, tělocvična nebo ateliér

art-terapie, vše prosvětlené přirozeným světlem. Zázemí v něm našlo oddělení psychiatrie a oddělení klinické psychologie.

Když prostředí léčí

Nový pavilon poskytne dvakrát více lůžek, tedy celkem 50, a umožní také rozšíření poskytované péče. „Kromě uzavřeného a otevřeného lůžkového oddělení u nás bude fungovat psychiatrický denní stacionář, protitoxikomanická, protialkoholní i sexuologická ambulance,“ říká primář psychiatrického oddělení Pardubické nemocnice Jan Kolomazník a dodává: „V současné době už nestačí pacientovi nabídnout ‚pouze‘ kvalitní lékařskou a ošetrovatelskou péči, ale také příjemné prostředí, ve kterém se léčí.“

Kromě psychiatrického oddělení sídlí v novém pavilonu také kliničtí psychologové. Jejich rolí je pomáhat nejen psychiatrickým pacientům, ale všem pacientům hospitalizovaným v nemocnici či lidem, kteří jsou zasaženi změnou zdravotního stavu nebo jiným psychickým problémem, a to od dětí po seniory. „Díky nové budově můžeme rozšířit péči zejména o dětské pacienty, ale také o pacienty psychiatrické. Prostory nám umožní dělat skupinové terapie a lépe se věnovat hospitalizovaným pacientům,“ uvádí vedoucí klinických psychologů Pardubické nemocnice Jan Bažant. (td)

*Podívejte se na video,
jak nový pavilon vznikal:*

Moderní budova psychiatrie i ve Svitavách

Zde moderní psychiatrický pavilon vyrostl na přelomu let 2014 a 2015. Nachází se v historické budově bývalého kláštera redemptoristů, která byla doplněna novou přístavbou.

Chcete i vy pracovat v moderním prostředí?

Do našich řad přijmeme atestované psychiatry i čerstvé absolventy se zájmem o psychiatrii.

Kromě špičkového zázemí vás ochotně podpoříme v dalším vzdělávání a rozvoji, nabídneme dostatečný prostor pro odpočinek i řadu dalších benefitů.

www.nempk.cz/kariera

Mýtus, že každý duševně přetrvává. Důležitá je osv

Nemocné duše léčí Jan Kolomazník už 34 let. „I psychiatr může chodit s radostí do práce,“ tvrdí lékař, který vede psychiatrické oddělení Pardubické nemocnice od roku 1995.

Jaká byla vaše cesta k psychiatrii?

Od střední školy jsem se zajímal o psychiatrii, navíc jsem měl dva strýce psychiatry – jeden pracoval v psychiatrické ambulanci v Liberci a druhý jako přednosta psychiatrické kliniky v Plzni. Jsme prostě psychiatrická rodina. Ještě jedna moje sestra je psychiatřička, jen druhá sestra je oční lékařkou (smích).

Co vás na tomto oboru baví?

Jako psychiatr pracuji 34 roků a obor mě baví stále více – líbí se mi rozmanitost psychiatrie, každý pacient je jiný, psychiatrie se neustále rozvíjí. Od roku 1992 působím i jako soudní znalec a od roku 2003 jako sexuolog.

Kdy má psychiatr dobrý pocit ze své práce?

Dobrý pocit z práce mám pokaždé, když z oddělení odchází dobře zaléčení pacienti. Když je pak potkám venku a jsou spokojení, mají dobře fungující

rodinu, zvládají práci. Když mi po propuštění napíšou, zatelefonují, když se sami ozývají s tím, že si půjdeme zahrát stolní tenis, šachy a podobně.

Máte nějakou profesní deformaci? Jak se projevuje?

Mám psychiatrii velmi rád, s radostí chodím do práce, ale to snad ještě není deformace.

Jaké jsou nejčastější mýty o psychiatrii a jak se je daří vyvracet?

Stále ještě u některých lidí přetrvávají představy, že duševně nemocný je divný, nepochopitelný, nevyzpytatelný a agresivní. Mýty jsou dosti zakořeněné a ovládají chování vůči lidem s psychickými potížemi. Pomáhá hlavně osvěta. Již čtvrtstoletí se v Pardubicích i jinde konají Týdny pro duševní zdraví, které mají za cíl působit na veřejnost a podporovat lidi s duševními obtížemi, aby se nebáli vyhledat odbornou pomoc.

Změnil se váš obor v průběhu let?

Pojem psychiatrie byl poprvé použit v roce 1808. Zásadní změna v psychiatrii nastala v době francouzské revoluce, kdy se zavedl do psychiatrických zařízení důstojný ošetrovatelský režim. Později byl zásadní objev a rozvoj psychofarmak, v současnosti probíhá reforma psychiatrické péče, budují se centra duševního zdraví, máme k dispozici moderní psychofarmaka s podstatně menšími nežádoucími účinky, prodlouženou dobou účinnosti, můžeme používat nové přístroje, jsou k dispozici moderní diagnostické metody. Je usilováno o zkrácení doby hospitalizace i o změnu charakteru psychiatrických nemocnic.

Jaké diagnózy jsou u vás nejčastější? Roste počet duševně nemocných?

Nejčastěji jsou u nás hospitalizováni pacienti se schizofrenním onemocněním, poruchami nálady,

A to tzv. tvrdými prostředky, jako je oběšení, střelná zbraň nebo skok z výšky.

Má nějaký zásadnější vliv na psychiku změna ročního období?

Ano, určitý vliv má, a to především u afektivních poruch, kdy hospitalizací pro depresi je více na jaře a na podzim. Hospitalizací pro mánií zase naopak v létě. Existuje také sezonní afektivní porucha, tzv. zimní smutek. Tito pacienti trpí nedostatkem slunečního světla a pomoc je možná prostřednictvím fototerapie. Na nové psychiatrii máme k dispozici nejmodernější přístroje používané ve fototerapii, které vyvinou intenzivní jasné světlo o síle až 10 000 luxů.

Je dnešní doba náchylnější k duševním nemocem?

Některých duševních chorob, například onemocnění schizofrenního okruhu, je stále stejně. Přibývají

nemocný člověk bývá agresivní, žeta, říká primář psychiatrie

neurotickými potížemi, poruchami přizpůsobení, poruchami vyvolanými návykovými látkami a s organickými duševními poruchami. V posledních deseti letech se zdvojnásobil výskyt závažné deprese, stejně tak narůstají problémy s nadužíváním alkoholu, drog a návykových léků.

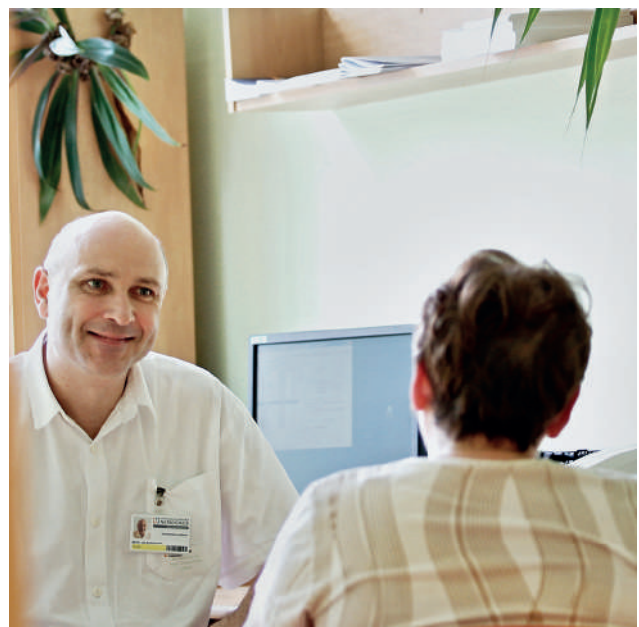
Co je největší problém u psychických chorob?

Duševní choroby, a hlavně pak afektivní poruchy představují velkou zátěž pro vyspělé společnosti 21. století, podle Světové zdravotnické organizace budou v roce 2030 sklíčovány ještě více než kardiovaskulární a onkologická onemocnění. V České republice je také dost vysoká sebevraždnost – 1300 dokončených sebevražd ročně, z toho u převážné většiny lidí byla přítomna duševní choroba.

Kdo bývá psychicky silnější? Muži, nebo ženy?

Fyzicky silnější muži jsou psychicky spíše slabší než ženy, přitom méně často vyhledávají pomoc psychologů a psychiatrů, protože své psychické potíže mnohdy považují jen za svoji slabost. Ženy zase trpí depresemi dvakrát častěji než muži, ale vyhledají odbornou pomoc, takže důsledky jejich depresí jsou menší než u mužů, kteří více než ženy sahají k návykovým látkám a také svůj život podstatně častěji končí dokonanou sebevraždou.

ale poruchy přizpůsobení, deprese, demence, poruchy související s požíváním návykových látek. Roste počet duševních poruch a věk jejich začátku je dřívější. Pozorujeme vyšší spotřebu antidepresiv. Od loňska hraje významnou roli také covid-19 a s tímto onemocněním spojené psychické komplikace.

Kliničtí psychologové se v nové budově zaměří i na pomoc dětem a seniorům

„Pomáháme lidem v těžkých životních situacích, kdy se dostavuje stres, krize anebo přímo psychické onemocnění,“ vysvětluje vedoucí oddělení klinické psychologie Pardubické nemocnice Jan Bažant.

Jakou roli mají kliničtí psychologové?

Kliničtí psychologové obecně pomáhají lidem v těžkých životních situacích, kdy se dostavuje stres, krize anebo přímo psychické onemocnění. A to nejenom psychiatrickým pacientům, ale všem hospitalizovaným v nemocnici. Může jít například o ty, co jsou zasaženi nějakou závažnou či chronickou změnou svého zdravotního stavu, jako je třeba onkologické nebo neurodegenerativní onemocnění. Nezapomínáme ani na děti a seniory, a to zejména v dnešní době, kdy je mohlo výrazně zasáhnout období pandemické krize. Řada z nich byla doma izolována, děti nemohly chodit do škol, socializovat se, obě skupiny přišly o kontakty se svými blízkými. Jsme

si dobře vědomi toho, že naši pomoc potřebují víc než kdykoliv jindy, proto chceme ještě rozšířit i péči pro ně.

Jaké nové služby vám umožní poskytovat moderní budova psychiatrie a oddělení klinické psychologie?

Na nové budově se obecně zvýší komfort psychiatrických pacientů, protože již budou ubytováni v pokojích po dvou, s vlastním sociálním zázemím, což v dosavadních prostorách nebylo možné. Nám, psychologům, moderní zázemí umožní skupinové terapie, zejména pak skupinový trénink kognitivních funkcí pomocí specializovaných programů. Pro dětské pacienty máme připravenou hernu a relaxační místnost.

Hlavní náplň činnosti:

Krizové a specifické intervence – provázení pacienta v tíživé životní situaci, podpůrné psychoterapeutické vedení, pomoc při zvládnání aktuální krize.

Diagnostická činnost – vyšetření základních osobnostních rysů a kognitivních funkcí (například paměti, pozornosti, intelektu, myšlení).

Systematické psychoterapeutické vedení – střednědobá a dlouhodobá ambulantní péče zaměřená na postupné změny v prožívání, chování, tělesném fungování a vztazích pacienta, rozvoj a poznání vlastní osobnosti, nácvik relaxace a imaginace.

Práce s úzkostnými, depresivními nebo psychosomatickými obtížemi, vztahovými problémy, problémy v partnerském soužití, s psychosexuálními obtížemi a dalšími oblastmi prožívání.

Podpůrné psychoterapeutické vedení – podpora příznivé adaptace pacienta na životní změnu.

Rehabilitace kognitivních funkcí

Poradenství pro zaměstnance nemocnice – pomoc a poradenství v pracovních, rodinných a partnerských vztazích.

Vzdělávání – zajištění teoreticko-praktické a praktické části vzdělávacího programu oboru Klinická psychologie, vedení supervizních kazuistických seminářů, přednášek a workshopů ve spolupráci s Fakultní nemocnicí Hradec Králové a dalšími nemocnicemi.

Kdy je vhodné kontaktovat psychologa?

1. Při situaci, která vyžaduje psychologickou přípravu pacienta před a po náročném či bolestivém lékařském úkonu.
2. Při ztížené adaptaci na podmínky léčby a hospitalizaci.
3. Na vlastní žádost pacienta o psychologický kontakt při výskytu příznaků psychického onemocnění.
4. Při situaci vyžadující psychologickou spolupráci s rodinou pacienta.

Dětská sestra Michaela Sodomková se stala celorepublikovou Ženou regionu

„Už, když jsem zvítězila v krajském kole, jsem byla velmi překvapená. Na slavnostním vyhlášení se mnou byl i můj syn a také on se divil, když v sále zaznělo moje jméno. Tak jsem ho s sebou vzala pro štěstí i na celorepublikové finále, a když se to samé odehrálo i tam, nemohli jsme tomu uvěřit. Pro síla jsem, aby mě štípili, jestli to není nějaký sen,“ svěřila se Michaela Sodomková, která si účast na soutěži Žena regionu podle svých slov hodně užila. „Byl to pro mě zážitek na celý život. Akce byla výborně připravená, v nádherném prostředí Senátu České republiky a člověk se měl možnost potkat s řadou zajímavých lidí,“ líčila na adresu celorepublikového klání, jehož cílem je upozornit na příběhy žen, které dosahují jedinečných výsledků nejen ve své profesi, ale aktivně se podílejí i na veřejném životě, tvoří hodnoty, pomáhají nemocným, dětem či zvířatům, přispívají ke zlepšení a rozvoji svého regionu, a ještě přitom zvládají péči o rodinu.

„Opravdu jsem nečekala, že bych tuto celorepublikovou soutěž mohla vyhrát. Vždyť mezi finalistkami bylo mnoho krásných příběhů. A já sama si připadám jako obyčejná žena. Samozřejmě ale člověka potěší, když někoho jeho příběh zaujme. Kdyby to šlo, tak všem, co pro mě hlasovali, osobně poděkuji a podám jim ruku. Moc si toho vážím,“ podotkla Michaela Sodomková, která je nejen uznávanou dětskou zdravotní sestrou, ale také lektorkou, choreografkou, zdravotnickou dobrovolnicí, ale hlavně člověkem, jenž celý svůj život zasvětil práci s dětmi a pro ně.

Záchrana života 3,5letého chlapce

Na jedné z akcí Pohybového studia Sluníčko v Hlinsku, kde sama trénuje na 150 dětí ve věku od 3 do 18 let, došlo ke kolapsu a následné zástavě srdce u tehdy 3,5letého chlapce. „Po jednom z vystoupení za mnou přiběhla maminka, že je s Danečkem zle,“ líčila zdravotní sestra, jež tehdy v kostýmu pana Tau seskočila z pódia a na místě chlapce resuscitovala. „Daneček nedýchal, měl zapadlý jazyk. Pomohla masáž srdce a umělé dýchání. Když jsem viděla, že Daneček začíná reagovat, byla to neskutečná úleva,“ svěřila se Michaela Sodomková, která za tento počin získala i Cenu médií při slavnostním udílení prestižních Cen Pardubického kraje v roce 2019.

Pomáhala i na covidovém oddělení

„Dnes je chlapci 7 let, do Sluníčka chodí neustále a jezdí s námi i na tábory,“ podotkla dětská zdravotní sestra, jež v době koronavirové pandemie vypomáhala na „covidovém“ oddělení v Pardubické nemocnici. „Původně jsem si myslela, že tam půjdu na měsíc, na dva. Zůstala jsem zde 8,5 měsíce. Byla to velmi náročná doba, ale díky skvělé spolupráci s kolegy z Pardubické nemocnice jsme ji překonali. Velmi mě tato zkušenost zocelila a znovu přesvědčila o tom, že práce zdravotní sestry má smysl,“ shrnula Michaela Sodomková, která se poté opět vrátila na „své“ oddělení, tedy dětskou chirurgii.

„Když se chce, všechno jde!“

Předtím ale převážnou část profesního života strávila na novorozeneckém oddělení, kde se věnovala intenzivní péči o nedonošené děti a kde působila také jako staniční sestra. V této roli už se však práce s jejími dalšími aktivitami kloubila hůře.

Proto přešla na dětskou chirurgii, kde jí umožnili být zároveň sestřičkou a lektorkou zájmových útvarů ve Středisku volného času Pohoda v Hlinsku. Zde vede 11 zájmových útvarů. Kromě divadla, výtvarné činnosti a dvou skupin vaření také 7 skupin Pohybového studia Sluníčko. „Když se chce, všechno jde. Mám štěstí na lidi kolem sebe, kteří mi umožňují dělat, co mě baví,“ vyjádřila se Žena regionu, pro níž je největší odměnou dětský smích a důvěra a spokojenost rodičů. (td)

„Každé poděkování a každý spokojený pacient motivuje k další práci,“ říká manažerka ošetrovatelské péče

Přestože je původně dětskou sestrou, kariérní osud ji nakonec dovedl až na tu nejvyšší ošetrovatelskou pozici. „Při volbě povolání hrál roli rodinný vzor i jistota práce,“ uvádí Gabriela Medunová, manažerka ošetrovatelské péče, která začala v Pardubické nemocnici jako sestra na chirurgii a dnes řídí ošetrovatelskou péči ve všech pěti nemocnicích pod hlavičkou Nemocnice Pardubického kraje.

Proč jste se vlastně rozhodla pro práci ve zdravotnictví?

Výběr střední školy nebyl jednoduchý, „bouřlivá“ 90. léta tolik možností pro studium nenabízela, ale zapůsobil rodinný vzor. Moje maminka byla dětská sestra a pracovala v dnešní Hamzově odborné léčebně pro děti a dospělé. Chodila jsem tam za ní už jako dítě, navíc prakticky každé prázdniny na brigádu, takže jsem to prostředí znala. A důležitým argumentem pro tuto volbu byla i jistota práce. Proto jsem si dala přihlášku na střední zdravotnickou školu do Pardubic na obor dětská sestra. Paradoxně jsem ale na dětském oddělení nikdy nepracovala.

Jaká tedy byla vaše další cesta po dokončení středoškolských studií?

Po celou dobu studia jsme chodili na praxi i do Pardubické nemocnice a poznali jsme ji z mnoha stran. V té době jsem měla dvě vize – buď půjdu na dětské oddělení, nebo na chirurgii. Dětské oddělení bohužel tenkrát nepřijímalo nové pracovníky, takže vyhrála chirurgie. Už z praxí jsem věděla, že je tam skvělý tým, takže jsem ani nepřemýšlela, že bych šla jinam. Chirurgie je navíc velmi akční obor, který s sebou také přináší nutnost umět se rozhodovat.

Jak jste tehdy vnímala přechod ze školních lavic do plného nemocničního provozu?

Nástup do práce byl plynulý. Začátkem června jsem odmaturovala a od července jsem nastoupila do zaměstnání. První noční služba byla plná adrenalinu, ale vydržela jsem. Hodně mi pomohlo, že jsem nastoupila na oddělení, které jsem dobře znala z praxí. Navíc jsem byla obklopena skvělými kolegyněmi. Dodnes na tu dobu ráda vzpomínám.

Z Pardubické nemocnice jste zamířila do Chrudimské. Jak se to přihodilo?

V Pardubicích jsem začínala na standardním chirurgickém oddělení. Po roce jsem byla vyslána na výpomoc na chirurgickou jednotku intenzivní péče. Tam jsem prožila sedm nezapomenutelných let a nabrala jsem tam spoustu zkušeností, z nichž čerpám neustále. Neodcházelo se mi lehce, ale chtěla jsem se posunout dál, proto jsem se rozhodla zúčastnit výběrového řízení na vrchní sestru chirurgického oddělení do Chrudimské nemocnice. Tehdy mi bylo 26 let a hlásila jsem se na manažerskou pozici, kde jsem měla mít pod sebou stovku podřízených. Byla to velká výzva, kterou jsem chtěla zkusit.

Nakonec výběrové řízení vyšlo a nezůstala jste jen u vrchní sestry, ale stala jste se náměstkyní ošetrovatelské péče v Chrudimské nemocnici, pak dokonce všech pěti nemocnic pod hlavičkou Nemocnice Pardubického kraje. Co vás motivovalo k přijetí těchto dalších výzev?

Vrchní sestrou na chirurgii jsem byla 11 let a pak přišla nabídka na konkurz na pozici náměstkyně ošetrovatelské péče v Chrudimské nemocnici. Nejprve jsem se sama sebe ptala, jestli do toho jít, když jsem byla na svém úseku spokojená. Ale pak jsem si říkala: proč to nezkusit? Tato pozice mi otevřela i jiné obzory. Výhodou bylo, že jsem v Chrudimské nemocnici dlouho pracovala. Když jsem se stala manažerkou ošetrovatelské péče pro všech pět nemocnic, byla to výzva ještě větší.

Daří se vám při všech povinnostech kloubit pracovní život s tím osobním?

Skloubit pracovní a rodinný život se člověk naučit musí. Nejde trávit všechnen čas jen prací, mám přeci rodinu, zvířectvo (smích). I v rámci psychohygieny je nutné věnovat čas sobě i rodině. Naštěstí umím se zamknutím dveří od kanceláře

pomyslně přepnout na mód manažerka–matka. Někdy jedu domů na setrvačnick, ne vždy je to jednoduché, ale zvládneme to.

Z vaší profesní cesty máte mnoho zkušeností – jaké předpoklady by podle vás měl člověk mít, aby se stal a byl dobrým zdravotníkem?

Zdravotnictví je především o týmové spolupráci. Zdravotník by měl mít široké spektrum předpokladů, ale neměla by mu chybět ani osobní motivace k této práci. Dnešní studenti a absolventi zdravotnických oborů mají navíc opravdu velké možnosti se v praxi uplatnit a dál se rozvíjet. Důležité je také se nebát. Nebát se pracovat, nebát se septat a nenechat se odradit.

V čem vy sama vidíte smysl ošetrovatelské práce?

Péče o pacienty je samozřejmě náročná, jde o práci s lidmi. Člověk musí být připraven i na to, že ne všichni pacienti nebo jejich blízcí budou vždy a stoprocentně spokojeni. Ale každé poděkování a každý spokojený pacient, který odejde z oddělení, nám udělá radost, motivuje nás k další práci a přesvědčí nás o tom, že to, co děláme, je to správné. (kfr)

Nemocnice Pardubického kraje nejen léčí, ale i vzdělává

Nemocnice Pardubického kraje věnuje dlouhodobě náležitou pozornost rovněž vzdělávání, a to jak svých zaměstnanců, tak i studentů. A my vám nyní z této oblasti přinášíme několik zajímavých čísel.

29 škol má s Nemocnicí Pardubického kraje uzavřenou rámcovou dohodu o praxi studentů. Mezi těmito partnery najdeme především lékařské fakulty, fakulty zdravotnických studií, farmaceutické fakulty a střední a vyšší odborné zdravotnické školy z celé republiky.

290 zdravotnických pracovníků bylo od roku 2016 do roku 2021 zařazeno na rezidenční místa v Nemocnici Pardubického kraje. Tato místa jsou zaměřena na podporu specializační přípravy zdravotnických pracovníků a jde o dotační program Ministerstva zdravotnictví České republiky. V roce 2021 se do tohoto projektu zapojilo 36 pracovníků, z toho 21 lékařských a 15 nelékařských.

58 lékařů i nelékařských zdravotnických pracovníků vykonalo v Nemocnici Pardubického

kraje v roce 2021 v rámci celoživotního vzdělávání odbornou stáž. A to i přes výrazná omezení způsobená koronavirovou pandemií.

19 studentů zdravotnických oborů je v letošním roce zapojeno do stipendijního programu Nemocnice Pardubického kraje. Ten je určen pro studenty všeobecného lékařství a studenty oborů všeobecná sestra, dětská sestra, porodní asistentka, radiologický asistent, farmaceutický asistent, zdravotnický záchranář, ergoterapeut, fyzioterapeut a ortopista.

620 studentů středních zdravotnických škol, vyšších odborných škol zdravotnických a univerzit absoluuje ročně v celé Nemocnici Pardubického kraje odbornou výuku a praxi. Ty trvaly i v době pandemie koronaviru, kdy došlo k uzavření škol. Studenti byli v nemocnici zaměstnáni na dohodu o provedení práce. Praktická výuka je v nemocnicích zajišťována nejen pro všechny studenty zdravotnických oborů, ale například i pro obory informatiky, ekonomie, elektroniky či kuchař, byť v omezeném množství.

Zájem o kožní ambulance roste. Léčí i mateřská znaménka a stařecké bradavice

Kožních problémů přibývá a pacienti si sami sebe více hledí. Proto je čím dál tím větší zájem také o kožní ambulance a výjimkou není ani ta v Litomyšlské nemocnici.

„Kožní ambulance jsou určeny pro všechny pacienty s kožními problémy či chorobami, vyjma akutních poranění kůže,“ konstatuje Josef Leichter, primář kožní ambulance Litomyšlské nemocnice, kam nejčastěji docházejí pacienti s chronickými kožními chorobami, jako jsou ekzémy, lupénka, plísňe kůže a nehtů, akné, padání vlasů a záněty kůže.

Kdy jsou mateřská znaménka nebezpečná?

Početnou skupinu tvoří pacienti s kožními vyrážkami a mateřskými znaménky. Ty se objevují na kůži prakticky každého člověka. Podle názvu by se mohlo zdát, že už od dětství. Může tomu tak být, ale není to pravidlem. „U některých pacientů se mateřská znaménka neboli pigmentové névy objevují až v dospělosti. Nejsou nebezpečná, s výjimkou těch, které mají temně hnědou až černou barvu, rychle rostou a jsou nepravidelného tvaru,“ říká Josef Leichter, podle něhož nelze plošně říct, jak často chodit na preventivní vyšetření neví.

„Pokud se nám znaménko nelíbí, je vhodné navštívit lékaře a ten doporučí, jak postupovat,“ uvádí primář kožní ambulance Litomyšlské nemocnice a dodává, že přesnou diagnózu provádí

dermatolog ve spolupráci s histologem. „V roce 2021 se na nás s mateřskými znaménky obrátilo přes 270 klientů,“ podotýká primář.

Jak poznáte stařeckou bradavici?

Mezi poměrně časté důvody návštěvy kožní ambulance patří rovněž senilní veruky neboli stařecké bradavice, které jsou typické pro starší věkovou kategorii. „Mají podobu světlých skvrnek většinou na obličeji, rukou a trupu. Postupem času rostou nad úroveň kůže, jsou suché, rozpraskané a drolí se. Nejsou nebezpečné,“ vysvětluje primář kožní ambulance Litomyšlské nemocnice, kam se za tři čtvrtiny letošního roku obrátilo přes 120 klientů s touto diagnózou.

Většina nádorů je nezhoubných

Ambulance léčí i dětské pacienty. „Ti k nám nejčastěji přichází s virovými bradavicemi, atopickým ekzémem nebo v období dospívání kvůli akné,“ říká Josef Leichter. Kožní ambulanci navštěvují také pacienti s kožními nádory. „V převážné většině se jedná o benigní, tedy nezhoubné, kterých je naštěstí většina. V letošním roce nás s touto diagnózou navštívilo přes 330 pacientů, tj. asi 12 % z celkového počtu,“ uzavírá primář kožní ambulance Litomyšlské nemocnice. (mlr)

Převrat v léčbě lupénky? „Biologická terapie,“ říká primář kožního oddělení Pardubické nemocnice

Jak vyžrát na lupénku, kterou po celém světě trpí více než 125 milionů lidí? Převratný a značný pokrok v její léčbě představuje takzvaná biologická terapie, která sklízí úspěchy i v Pardubické nemocnici.

„Tato terapie ovlivňuje lupénku cíleně, tedy tam, kde toto zánětlivé onemocnění vzniká. Proto se přesněji označuje jako cílená léčba,“ vysvětluje David Stuchlík, primář kožního oddělení Pardubické nemocnice, které před časem zřídilo Centrum pro biologickou léčbu lupénky, jediné specializované zařízení svého druhu v Pardubickém kraji.

Biologická léčba je nejmodernější a nejúčinnější

„Biologická léčba je takovým vrcholem terapie lupénky. Je nejmodernější a její účinnost je poměrně vysoká. Nevyléčí lupénku zcela, ale umí si nejlépe ze všech metod poradit s jejími příznaky. Podává se v injekcích, které si může pacient po zaškolení aplikovat sám v domácím prostředí,“ říká primář kožního oddělení Pardubické nemocnice. „Jde o specifickou léčbu, která se řídí potřebami konkrétních pacientů. Je přesně zacílená, čímž se minimalizují i případné nežádoucí účinky,“ podotýká David Stuchlík.

Lupénka je viditelná, ale není nakažlivá

Lupénka může mít mnoho podob. Například tzv. kapkovitého výsevu, tedy drobných projevů, nebo ložiskové lupénky, která se objevuje na místech zvýšeného ohybu, tedy na kolenech a loktech. Obtížně řešitelnou formou je lupénka vyskytující se ve dlaních, nacházet se však může i na obličeji nebo ve vlasech a postihnout může také klouby. Ačkoli je nemoc na první pohled viditelná, přenosu není potřeba se bát. „Častým mýtem je, že je lupénka nakažlivá. Jedná se však o neinfekční chorobu,“ připomíná primář.

Možností léčby lupénky je celá řada, záleží však na formě postižení. Základem je neustálé promazávání kůže, aby nevysychala. „Aplikovat se mohou i kortikoidní přípravky, které zklidní projevy, možná je také fototerapie, tedy léčba ultrafialovým zářením,“ nastiňuje David Stuchlík. V těžších případech se užívá také léčba tabletami, které mohou velmi výrazně zlepšit projevy postižení.

Zásadní je správná a včasná diagnóza

Správná a včasná diagnóza a následná léčba hraje zásadní roli. Mimo jiné i proto, že pacient

s lupénkou může mít problém s reakcemi okolí. „Zejména u žen, ale velmi často také mužů představuje velký problém i z hlediska estetického. Pacienti s lupénkou nechtějí nosit krátké rukávy či tílka nebo třeba chodit na koupaliště. Nemoc má samozřejmě velký dopad rovněž na sebevědomí a psychiku,“ upozorňuje primář kožního oddělení Pardubické nemocnice.

„Jsme moc rádi, že roste počet pacientů, kterým biologická léčba výrazně zlepšila kvalitu jejich života. Jeden z nich například nechodil kvůli lupénce do veřejných lázní. Bylo mu líto, že tam nemůže učit plavat svoje děti. Poté, co byla zahájena biologická léčba, se mu toto přání splnilo,“ líčí jeden z mnoha

pozitivních příběhů David Stuchlík. „Nebo jsme měli mezi pacienty mechanika, který opravoval plynoměry. Poté, co se mu objevila lupénka na rukách, řešil velký problém. Nemoc mu výrazně komplikovala i práci. Také jsem biologická léčba pomohla a on si oddechl, že může dál normálně pracovat,“ doplňuje primář kožního oddělení Pardubické nemocnice.

Sleduje se i kvalita života

Právě zlepšení kvality života je velmi významným faktorem, který se u pacientů s biologickou léčbou pravidelně sleduje. A to například prostřednictvím specializovaného dotazníku. Ten zjišťuje, do jaké míry choroba ovlivňuje život pacientů.

„Tato terapie se využívá i u dalších chronických a velmi obtěžujících kožních onemocnění, ať je to chronická kopřivka nebo hidradenitis suppurativa a nově také při léčbě závažných stavů atopického ekzému,“ upřesňuje David Stuchlík.

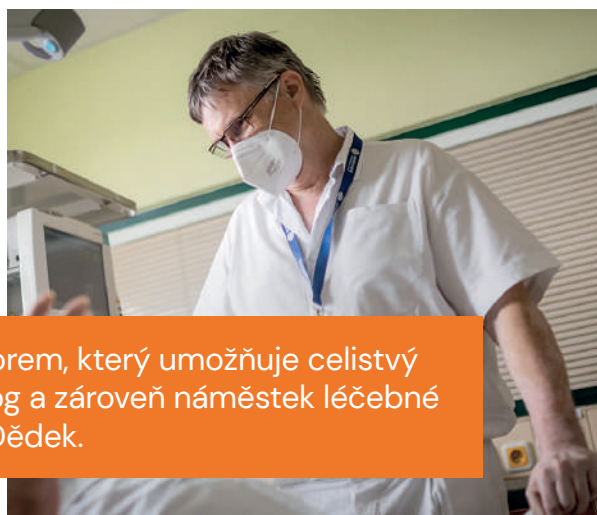
Jaké jsou podmínky pro zahájení biologické terapie?

„U lupénky to je středně těžká až těžká forma onemocnění, kde jiné způsoby celkové terapie selhaly nebo jsou kontraindikované,“ uzavírá primář kožního oddělení Pardubické nemocnice. (td)

Správná a včasná diagnóza a následná léčba hraje zásadní roli.

Skládat jednotlivé dílky na cestě k uzdravení mě fascinuje i po třiceti letech, říká internista

„Vnitřní medicína je krásným základním oborem, který umožňuje celistvý náhled na pacienta,“ říká internista, kardiolog a zároveň náměstek léčebné péče Orlickoústecké nemocnice Vratislav Dědek.

S pacienty se denně setkáváte více než třicet let. Možná trochu předvídatelná otázka – stále vás to baví?

Podobnou jsem dostal nedávno od jednoho svého kamaráda, malíře a literáta. Ptal se mě, zda bych i dnes, po všech zkušenostech z dlouhých let v lékařské profesi, volil stejný obor. Bezprostředně jsem mu odpověděl, že ano. I přes mnoho událostí a zkušeností, přes pokračující vývoj nových léků, zavádění nových metod jak vyšetřovacích, tak i léčebných, po 31 letech zavádění kardiostimulátorů nebo složitějších systémů a po 33 letech praxe interního lékaře mohu říct, že mě medicína pořád baví. Zároveň mě ale kamarádův dotaz vedl k zamyšlení nad dřívější a současnou podobou této profese.

Jak moc se z vašeho pohledu proměnila?

Když jsem v 80. letech nastoupil jako nováček do nemocnice, dostal jsem na starost 25 lůžek standardního oddělení, židli na vyšetřovně a psací stroj. Po několika nezdarech jsem se naučil pečlivě zakládat „kopíraky“. Vše od anamnézy přes příjem nemocného, jeho vyšetřovací plán až po propouštěcí zprávu se tehdy psalo ručně na stroji. To byla zcela odlišná praxe od současné doby, kdy máme k dispozici počítače. V 90. letech pak zdravotní péče a medicína jako taková nejen v České republice zaznamenaly obrovský skok dopředu. Bylo úžasné se tohoto děje bezprostředně účastnit, být do něho vtažen – seznamovat se s novými léky, novými výkony, zavádět nové vyšetřovací a léčebné postupy. Jako příklad bych uvedl ultrazvuková nebo CT vyšetření, rozvíjející se katetrové metody jako koronarografie a mnohé další. Pro mě samotného toto období znamenalo, že jsem se začal vedle interního lékařství věnovat kardiologii, echokardiografii a kardiostimulaci v nemocnici Ústí nad Orlicí. Byla to krásná pionýrská léta.

O interně, jako jednom z nejobsáhlejších oborů, se vždy mluvilo jako o královně medicíny. Bylo vnitřní lékařství, respektive kardiologie, vždy vaším vysněným oborem?

V době studií jsem toužil po malém oboru, nejlépe očním lékařství. Praxe na jednotlivých klinických ale toto moje pevné odhodlání nahlodala, a nakonec jsem se rozhodl pro internu. Je to obor, který umožňuje náhled na pacienta jako celek a který má velmi úzké vazby s mnoha dalšími obory, jako jsou neurologie, kožní lékařství, oční lékařství, ortopedie a mnoho dalších. I přes pokračující specializaci v každém medicínském oboru zůstává vnitřní lékařství krásným základním oborem. Získání všeobecného přehledu v rámci interny je úžasný základ ať už k pokračování v kariéře internisty, nebo k nějaké specializaci, kdy tento odborný přesah ocení vždy jak pacienti, tak kolegové.

Jak dnes vzpomínáte na své první roky po nástupu do Orlickoústecké nemocnice?

Během prvního roku v nemocnici Ústí nad Orlicí, kterou jsem si vybral jako své budoucí pracoviště, jsem absolvoval tříměsíční pobyt v nemocnici Červená Voda, kam jsme jako mladí lékaři jezdili vypomáhat z důvodu nedostatku kmenových lékařů v tamním zařízení. Na tomto pracovišti a později v plicní léčebně jsme se vystřídali všichni. Vždy jsme na toto období rádi vzpomínali jako na období důležité pro získání neocenitelných medicínských zkušeností. Přicházíte do kontaktu se vším, co nemocné trápí, a jste skutečně lékařem v první linii. Zároveň jsem měl pokaždé štěstí na školitele, na kolegy, kteří mě vedli zejména v prvních letech mé medicínské praxe. Povinnost odebrat anamnézu od nemocného, osobně ho vyšetřit, stanovit vyšetřovací a léčebný postup a sledovat pod dohledem dopad své práce na stav nemocného vždy bylo a stále je fascinujícím procesem. Všechny výtky, opravy postupu a mnohé otázky při vizitách a ranních hlášeních dnes vnímám jako neocenitelnou školu s pozitivním efektem do dalších let. S láskou vzpomínám na mnohé kamarádké přestřelky vzájemných otázek a odpovědí, které obohacovaly nejen nás, mladší lékaře, ale i ty starší.

Krátce z Nemocnice Pardubického kraje

Na odděleních nemocnic je přes 800 nových lůžek

V Pardubické, Litomyšlské a Orlickoústecké nemocnici došlo k výměně lůžek za nová a moderní. Celkem šlo o 836 lůžek, což je téměř polovina lůžkové kapacity Nemocnice Pardubického kraje. Dosavadní lůžka už volala po výměně. Některá z nich měla za sebou již desítky let provozu a ve většině případů se jednalo o lůžka mechanická. Manipulace s nimi tak byla pro zdravotnický personál fyzicky náročná a pro pacienty nepříliš komfortní. Oproti tomu jsou nová lůžka elektronicky polohovatelná, technicky lépe řešená a bezpečnější. Obnova se dotkla nejrůznějších oddělení napříč nemocnicemi, od chirurgie, ortopedie, ARO, neurologie či interny přes porodnice až po dětská oddělení a mnohé další. Lůžka nemocnice pořídila díky dotaci z Integrovaného regionálního operačního programu, konkrétně z výzvy Zvýšení kvality návazné péče.

Den mediků v Orlickoústecké nemocnici

V říjnu a v listopadu přivítala Orlickoústecká nemocnice studenty lékařských fakult. Cílem dvou Dnů mediků

bylo seznámit studenty s chodem nemocnice, vybavením nebo atmosférou pracoviště. A možná jim tak pomoci s rozhodováním při výběru nemocnice pro budoucí povolání.

Dětské oddělení Svitavské nemocnice má přívětivější tvář

Na začátku byl dar, který odkázal dárce dětskému oddělení Svitavské nemocnice ve své závěti. Tyto odkázané prostředky pak odstartovaly další vlnu nezištné pomoci, díky níž má zdejší dětská příjmová ambulance přívětivější a veselejší tvář. Po celkové rekonstrukci a výměně prostor se v příjmové dětské ambulanci cítí mnohem lépe děti i rodiče, které je do nemocnice doprovázejí, ale také zdravotnický personál.

Litomyšlská nemocnice si s dětmi posvětila na správné mytí rukou

V září se park v Litomyšlské nemocnici zaplnil dětmi z přilehlých mateřských a základních škol. Nemocnice pro ně totiž připravila program s názvem Čisté ručky. Pro malé účastníky této akce bylo připraveno celkem šest soutěžních stanovišť, na kterých se naučily správnou techniku mytí rukou.

Svitavská nemocnice ožila svatbou

V dobrém i zlém. To si obvykle ženich s nevěstou slibují v obřadní síni. Život ale přináší různé situace, a tak se takovou malou obřadní síní stal v říjnu pokoj chirurgického oddělení Svitavské nemocnice. Jeden z pacientů a jeho partnerka se rozhodli zpečetit svůj dlouholetý vztah sňatkem. A vzhledem k hospitalizaci pacienta si novomanželé řekli ano přímo na chirurgii.

Litomyšlská nemocnice má vlastní knihobudku

Litomyšlská nemocnice má svou vlastní knihobudku. Nachází se v nemocničním parku mezi interním pavilonem a monoblokem. Každý, kdo půjde kolem, ať už se bude jednat o pacienta, návštěvu nebo kolemjdoucího, si zde může vybrat kteroukoli knihu, která se mu bude líbit. Knižku je možné přečíst v nemocnici nebo si ji odnést domů. Při příští návštěvě nemocničního parku ji pak lze vrátit nebo vyměnit za jinou. Pro potěšení pacientů i návštěv Litomyšlské nemocnice se ji rozhodly vlastnoručně vyrobit děti, které navštěvují litomyšlský klub Samorost. Ty se také budou o toto úložiště knížek starat a knihy průběžně doplňovat.

Neurologie
Magnetická rezonance →

Pohotovost
pro dospělé →

Interna
Kardiologie - ambulance →

Gastroenterologie
Občerstvení →

Interna, Neurologie
- příjem pacientů →

Vydejte se i vy směrem, který má smysl

Akreditovaná pracoviště, moderní vybavení, široké spektrum výkonů, vstřícní kolegové a školitelé – to vše spojuje naše interní oddělení ve všech pěti nemocnicích.

Právě do nich hledáme nové kolegy a kolegyně na pozice lékařů i nelékařských pracovníků.

www.nempk.cz/kariera

Zatoulaná propiska? V prádle nadělá pěknou paseku, říká vedoucí prádelny

Čtyři až pět tun, tedy stovky a stovky kusů. Řeč je o prádle, které každý den projde prádelnou Pardubické nemocnice. Její personál se stará o prádlo pro čtyři z pěti nemocnic v Pardubickém kraji, a nejen pro ně.

Vcelku nenápadná dlouhá budova, nacházející se v severní části areálu Pardubické nemocnice, skrývá nedílnou složku nemocničního provozu. Každý den sem totiž přijíždí použité prádlo ze všech oddělení Pardubické, Chrudimské, Orlickoústecké a Svitavské nemocnice. Ze stejného místa pak vyprané, vydezinfikované a složené vyráží zase zpět k pacientům a nemocničnímu personálu.

A jak vůbec celý proces probíhá?

„Personál na oddělení dává prádlo na sběrné místo, odkud ho svoz převáží k nám do prádelny. Po přivezení pak musí pradelny nejprve všechno prádlo roztřídit a vyklepat,“ říká

vedoucí oddělení prádelenských služeb Nemocnice Pardubického kraje Gabriela Adamcová. Právě vyklepání je podle ní důležité – nezdívka se totiž stane, že se do prádla zatoulá něco, co by mohlo při praní nadělat paseku. „Propiska, razítko nebo fixa zapomenuté třeba v lékařském plášti, které pak v pračce vytečou, dokážou způsobit škodu. Naštěstí to kolegyně umí ve většině případů odhalit a včas tyto předměty vyndat,“ popisuje vedoucí.

Vytřídit je pak potřeba zvláště prádlo ložní, jako jsou prostěradla a povlečení, patientské prádlo a osobní prádlo nemocničního personálu. Prádlo z některých oddělení, jako je dětské

Co vydá nemocniční prádlo...

Nejen tužky nebo razítko. Čas od času nemocniční prádlo vydá i jiné předměty. Hodinky, zubní náhrady nebo mobilní telefony nejsou mezi patientským prádlem žádnou výjimkou.

„Naše pradelny už také nadělily spoustu radosti, když v kapsách osobního prádla objevily třeba ztracené snubní prstýnky,“ říká Gabriela Adamcová.

a novorozenecké nebo kožní či infekční, je pak nutné prát samostatně v jiném režimu, stejně tak prádlo barevné. Po důkladném vytrídění pak přichází na řadu samotné praní. „Pereme v tunelové pračce, která má 13 komor. Každá tato komora dokáže najednou prát 40 kilogramů prádla,“ popisuje Gabriela Adamcová a pokračuje: „Jakmile prádlo projde všemi komorami, vjede na dopravník a následně do sušičky.“ Po usušení pak nastává další proces, se kterým si stroje neporadí – ručně prádlo roztřídit podle typu a vložit do mandlu, který jej vyžehlí a částečně složí. „Po vypadnutí z mandlu pradelky ještě každý kus samostatně doskládávají,“ dodává vedoucí. Zvlášť je potřeba se také postarat o osobní prádlo. „To se navlékne na žehlicí pannu, musí se dobře narovnat, schovat knoflíčky a po vyžehlení ručně složit.“ Tímto způsobem projde pradelnou čtyři až pět tun prádla každý všední den.

Žádné škroby ani aviváže

Od toho běžného má praní nemocničního prádla samozřejmě svá specifika. „Programy i dávky pracích prostředků musí být nastaveny přesně tak, aby se prádlo dostatečně vyčistilo a zároveň, aby se nepoškodilo. Na rozdíl od běžných pradelen u nás není možné používat škroby nebo aviváže,“ vysvětluje vedoucí pradelny. Novou výzvu přinesla do tohoto provozu také pandemie covidu. „Prádlo z covidových oddělení vyžaduje samostatnou péči – je nutné s ním zacházet a prát ho ve zvýšeném režimu. To znamená, že pradelky musí s tímto prádlem manipulovat v ochranných prostředcích, prát ho odděleně a na speciální režim,

po vyprání je pak nutné všechny prostory vydezinfikovat,“ říká Gabriela Adamcová.

Nejen pro nemocnice

Nemocniční oddělení nejsou jedinými „zákazníky“ pradelny. Jejich služeb využívají i mateřské školky, restaurace nebo soukromé zdravotnické subjekty, ale i veřejnost. „Pokud je možné danou věc vyprat a vejde se nám do pračky, vypereme ji,“ uzavírá s úsměvem vedoucí pradelny, kde pracuje na pět desítek pradelen, švadlen a dalších zaměstnanců. (kfr)

Nemocnice mají nové vybavení

Moderní medicína se bez kvalitních přístrojů neobejde. Nemocnici Pardubického kraje se i díky dotacím z Evropské unie podařilo v roce 2021 pořídit do všech pěti zdravotnických zařízení nové vybavení.

Ve většině případů se jedná o moderní zobrazovací přístroje, jako jsou rentgeny, ultrazvuky, magnetická rezonance nebo CT, ale například i vybavení pro snazší práci v laboratořích.

Převažuje moderní zobrazovací technika

Ve výčtu nových přístrojů, které od letošního roku nemocnice mají, převažuje zobrazovací technika. Lékařům pomáhá s diagnostikou onemocnění a zhodnocení úrazů, které je potřeba akutně ošetřit. Nové CT mohou kromě Orlickoústecké nemocnice využívat také ve Svitavské, Litomyšlské či Chrudimské nemocnici. „Snímky z nového CT jsou mnohem lepší, kvalitnější a ostřejší, tím pádem i lépe čitelné,“ podotýká primář radiodiagnostického oddělení Chrudimské nemocnice Zdeněk Sedláček.

Na radiodiagnostickém oddělení Litomyšlské nemocnice byla provedena výměna technologií ve dvou snímkovných. Kromě toho zde byl nainstalován také nový CT přístroj, který nahradil svého 12 let starého předchůdce. Svitavská nemocnice zase získala pojezdňový RTG přístroj, který provádí potřebná vyšetření u imobilních pacientů přímo na pokoji nebo na jednotce intenzivní péče. „Pojízdňový RTG přístroj používáme nejčastěji na oddělení ARO u pacientů, kteří jsou napojeni na přístroje pro podporu dýchání a dalších životních funkcí, například u pacientů po resuscitaci,“ říká

Pavel Kunčák, náměstek léčebné péče Svitavské nemocnice a zároveň primář oddělení ARO.

Nové přístroje pro laboratoře v Litomyšli a Chrudimi

Laboratoře Litomyšlské a Chrudimské nemocnice zase uvedly do provozu nové přístroje Maldi Biotyper využívající metodu hmotnostní spektrometrie. Ta umožňuje rychle rozpoznat tisíce mikroorganismů z krve nebo jiného biologického materiálu. „Přínosem nového přístroje je jednak rozšíření databáze, která umožňuje rozpoznat více než tři tisíce druhů bakterií a kvasinek, především ale také rychlý výsledek,“ vysvětluje Jana Janečková, primářka oddělení infekční diagnostiky Litomyšlské nemocnice.

Metodu hmotnostní spektrometrie nyní využívá také personál oddělení klinické mikrobiologie Chrudimské nemocnice. Při práci s novým přístrojem laborant nanese nepatrné množství vzorku na speciální destičku. Tu následně umístí do laboratorního přístroje a za několik málo minut se z obrazovky počítače napojeného na přístroj dozví, o jaký mikroorganismus se v daném případě jedná. „Celá práce se vzorky i přístrojem vyžaduje vysokou preciznost laborantů. Nosič testovaného vzorku musí být před každým použitím dokonale čistý. Zároveň je také třeba nanést správné množství vzorku na destičku,“ popisuje Dana Mašindová z oddělení klinické mikrobiologie Chrudimské nemocnice.

**LÉKÁRNY
NEMOCNICE
PARDUBICKÉHO KRAJE**

NAVŠTIVTE

LÉKÁRNY NEMOCNICE
PARDUBICKÉHO KRAJE

Vysoká odborná úroveň

Nízké doplatky

Platby platební kartou a benefičními kartami

LÉKÁRNA PARDUBICKÉ NEMOCNICE

Kyjevská 44, 532 03 Pardubice

Parkování na 90 minut zdarma

Otevírací doba:

Po–Pá 7.00–16.00

So–Ne (Svátky) 8.00–22.00

pohotovost

pohotovostní

služba 16.00–22.00

LÉKÁRNA ORLICKOÚSTECKÉ NEMOCNICE

Čs. armády 1076, 562 18 Ústí nad Orlicí

Otevírací doba:

Po–Pá 7.00–17.00

Ne (Svátky) 8.00–12.00

ZDRAVOTNICKÉ POTŘEBY PARDUBICKÉ NEMOCNICE

Kyjevská 44, 532 03 Pardubice

Parkování na 90 minut zdarma

Otevírací doba:

Po–Pá 7.00–16.00

So–Ne (Svátky) –

LÉKÁRNA LITOMYŠLSKÉ NEMOCNICE

J. E. Purkyně 652, 570 14 Litomyšl

Otevírací doba:

Po–Pá 7.00–16.30

Ne (Svátky) 8.00–13.00

LÉKÁRNA CHRUDIMSKÉ NEMOCNICE

Václavská 570, 537 27 Chrudim

Otevírací doba:

Po–Pá 7.30–16.30

So–Ne –

LÉKÁRNA SVITAVSKÉ NEMOCNICE

Kollárova 22, 568 25 Svitavy

Otevírací doba:

Po–Pá 7.00–16.00

So–Ne –

**LÉKÁRNY
NEMOCNICE
PARDUBICKÉHO KRAJE**

9 DŮVODŮ, PROČ ZAVÍTAT DO NAŠICH LÉKÁREN:

- široký sortiment v dostatečném množství
- vitamíny, minerály i potravinové doplňky
- léčivé přípravky připravované individuálně na míru
- dentální výrobky, zubní pasty, ústní vody, hygiena umělého chrupu
- léčebná kosmetika od oblíbených značek
- inzulin bez doplatku
- konzultace odvykání kouření
- mléčná výživa pro děti, dětské příkrmy, nápoje i kosmetika
- bezplatné změření krevního tlaku na požádání klienta

Více informací najdete na www.nempk.cz/lekarny

NEMOCNICE
PARDUBICKÉHO KRAJE

**HLEDÁTE
PRÁCI,
CO MÁ SMYSL**

**U NÁS
JI NAJDETE**

#pracemasmysl
#sestrouvNPK

www.nempk.cz